

NAVODILA K UČNEMU NAČRTU

(pripravljena na osnovi pregleda osnutka prenovljenih učnih načrtov, ki so jih pripravili na posameznih oddelkih PeF)

Splošna navodila

Učni načrt (*enote / predmeta / modula*) napišemo kratko in jedrnato (do 2 strani) v objavljenem [enotnem formatu učnih načrtov](#) (velikost 11, Times New Roman) ob upoštevanju teh *navodil*.

Razmerje učni načrt – študijski program. Učni načrti (*enote / predmeta / modula*) so priloge posameznega študijskega programa. Nekatere pomembne opredelitve študija so zato obravnavane v posebnih točkah študijskega programa (npr. opredelitev temeljnih ciljev in kompetenc študijskega programa) oziroma kot del predmetnika študijskega programa (študijske obveznosti, pogoji za napredovanje, nosilci, materialni pogoji ipd.) ter v drugih obveznih sestavinah študijskega programa. Učni načrti morajo biti skladni z določili študijskega programa. Opomba: [enotni format študijskih programov](#) za PeF je v izdelavi in bo objavljen naknadno (zaenkrat je znan [enotni nacionalni obrazec](#) za elaborat o študijskem programu, ki ga je sprejel Svet za visoko šolstvo).

Razvoj študijskega programa – deskriptorji – kompetence. Kot je razvidno iz [osnovne sheme razvoja študijskega programa](#), se je potrebno ob pripravi posameznih učnih načrtov na posameznih oddelkih dogovoriti, katere so tiste najbolj pomembne *kompetence*, ki jih razvijajo posamezni študijski programi. Izhodišče za to so [deskriptorji](#) in pripravljene *sezname oz. analize kompetenc*. Pri tem moramo biti še posebno pozorni na to, da upoštevamo tiste kompetence, ki so se v analizi pokazale za visoko zaželeno in nizko dosežene. Upoštevamo splošne (generične) in specifične kompetence za posamezna področja študija.

Navodila po posameznih točkah učnega načrta

1. **Vpišemo ime predmeta** (oziroma modula oziroma druge zaključene enote študija; npr. študijska praksa, diplomsko delo ipd.). Moduli so koherentne sestavine študijskih programov v posebnih poljih oziroma disciplinah; praviloma vsebujejo od 6 do 15 ECTS kreditov.
2. **Koda predmeta** bo določena centralno (informacijski sistem).
3. **Število ECTS kreditov**, skladno s [pravili ECTS](#) oz. enako, kot je (bo) navedeno v predmetniku. Minimalno 3 KT, maksimalno (pri modulih) 15 KT (samo cela števila).
4. **Kontaktne ure:** posebej navedemo skupno število kontaktnih ur (ure, pri katerih neposredno sodeluje visokošolski učitelj ali sodelavec), nato pa posebej deleže za predavanja (P), seminarje (S) in vaje (V). Morebitne posebnosti navedemo v rubriki 12 (oblike vaj; nastopi, hospitacije, praksa ipd.).
5. **Stopnja** - vpišemo eno od možnosti: dodiplomska; magistrska; doktorska. (Pri kasnejših točkah 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19 smiselno upoštevamo [deskriptorje stopenj](#)).
6. **Letnik:** zapišemo letnik študija na dani stopnji (prva - 1, 2, 3 ali 4; druga - 1 ali 2; tretja - 1, 2 ali 3).
7. **Semester:** zapišemo semester študija (s številko) na dani stopnji.
8. **Študijski program:** vpišemo ime programa (enega ali več), v katere(ga) enota spada. Pri izbirnih predmetih na ravni vse fakultete zapišemo »izbirni predmet – vsi programi«
9. **Študijska smer:** vpišemo ime smeri, če jo program vsebuje.
10. **Steber:** vpišemo eno od možnosti: TPŠ / Obvezni – stroka / Izbirni – stroka / Izbirni – širše.
11. **Jezik poučevanja:** slovenski. Če se enota (lahko) izvaja tudi v tujem jeziku, to informativno zapišemo, učni načrt prevedemo in ustrezno prilagodimo (npr. z literaturo v ustreznem jeziku).

12. Posebnosti: navedemo morebitne posebnosti glede strukture oziroma izvajanja predmeta.

13. Cilji / kompetence: Cilji so opredeljeni širše in splošnejše; opredelimo jih s kompetencami, ki jih razvija učna enota (predmet ali modul). Iz nabora kompetenc študijskega programa izberemo in navedemo 6 – 10 kompetenc, h katerim predmet v največji meri prispeva. V rubriko najprej vstavimo besedilo "Učna enota prispeva predvsem k razvoju naslednjih splošnih in specifičnih kompetenc:" (v objavljenem formatu učnega načrta je to že vključeno).

Sledi nabor kompetenc, ki jih pišemo eno pod drugo. Pri tem je povsem naravno, da različne učne enote (predmeti oz. moduli) lahko prispevajo k razvoju *istih* kompetenc.

Ko so posamezni učni načrti sestavljeni, je potrebno narediti tudi preprosto analizo, s katero primerjamo kompetence v učnih načrtih in v študijskem programu, ter tako preverimo, ali z njimi res (optimalno) razvijamo kompetence, predvidene v študijskem programu. To najlažje izvedemo tako, da vsak sestavljavec učnega načrta v seznamu kompetenc študijskega programa označi tiste, ki jih je navedel v učnem načrtu. Tako dobimo frekvenčno analizo kompetenc, navedenih v učnih načrtih, na osnovi katere ocenimo, koliko z učnimi načrti uresničujemo kompetence študijskega programa. Na navedbo kompetenc se morajo logično navezovati študijski dosežki.

14. Opis vsebine enote: Posamezna vsebinska področja in njihove opredelitve navedemo eno pod drugo. Obseg ne sme presegati 150 besed.

15. Temeljna literatura in viri: smiselno navedemo največ 10 enot; posebej knjižne, posebej spletne vire. Navedemo tudi, kako je študentom dosegljiva dodatna /seminarska ipd. literatura oz. viri.

16. Študijski dosežki: morajo biti jasno opisani, prav tako pa tudi kriteriji za ocenjevanje oz. ugotavljanje, ali so doseženi. To pomeni, da je potrebno specificirati (minimalne) zahteve, standarde za doseganje kreditnih točk pri učni enoti (predmetu, modulu). Doseganje povprečnih in nadpovprečnih zahtev se kaže v oceni predmeta.

Znanje in razumevanje:

- navedemo tisto *znanje*, kjer zadošča, da študent pozna / navede določene podatke / avtorje, postopke ipd.;

- *razumevanje* pojmov, zakonitosti, teorij, pojavov, struktur, procesov, relacij, postopkov ipd.

Uporaba principov oz. zakonitosti oz. modelov na posameznih primerih, iskanje povezav s prakso, utemeljevanje in evalvacija ipd.

Refleksija lastnega razumevanja teorije in izkušenj v praksi, kritično ovrednotenje skladnosti med teoretičnimi načeli in praktičnim ravnanjem ipd.

Prenosljive spretnosti (niso vezane le na en predmet): spretnosti uporabe domače in tuje literature in drugih virov, zbiranja in interpretiranja podatkov, uporaba IKT in drugih didaktičnih pripomočkov, uporaba različnih postopkov, poročanje (ustno in pisno), identifikacija in reševanje problemov, kritična analiza, sinteza, pisanje člankov, refleksij na prebrano literaturo, delo v timih, socialne spretnosti ipd.

Študijski dosežki so opredeljeni operativno tako, da jih je mogoče preveriti.

Kompetence (13), vsebine (14), študijski dosežki (16) ter metode ocenjevanja (19) morajo biti v medsebojni logični povezavi (gl. [Osnovno shemo razvoja študijskega programa](#)).

17. Metode poučevanja in učenja: [TUNING dokumenti](#) poudarjajo kognitivistični oz. konstruktivistični in socialno-konstruktivistični pristop v poučevanju, učenju in ocenjevanju za doseganje višje kvalitete znanja – višjenivojsko, internalizirano in izkustveno znanje. To pomeni, da je temu ustrezno potrebno razširiti tudi metode učenja in poučevanja, ki omogočajo take študijske rezultate: predavanja, seminarji, raziskovalni seminarji, projektno delo, individualne naloge, kooperativno učenje / poučevanje, aktivno (refleksivno) poučevanje, portfolio konference, laboratorijske vaje, delo na terenu, delavnice.

Navedemo oz. izberemo tiste metode poučevanja in učenja, s katerimi v največji meri omogočimo doseganje študijskih dosežkov, ki smo jih navedli pri učni enoti (predmetu, modulu).

18. Pogoji za vključitev v delo oziroma za dokončanje študijskih obveznosti:

- (a) pogoj za vključitev v delo je vpis v letnik študija, lahko tudi določene predhodno opravljene obveznosti (predmeti);
- (b) npr. opravljeni kolokviji ali seminarji ali izdelki so pogoj za pristop k končnemu izpitu ipd.

19. Metode ocenjevanja in ocenjevalna skala: skladno z omenjenimi izhodišči in poudarki v [TUNING dokumentih](#) ocenjevanje ne obsega (zajema) samo znanja, ampak tudi razumevanje – ocenjevanje osredotočeno na kognitivne procese, globlje razumevanje predmeta, kvalitetno strukturo (shemo) znanja, organizacijo znanja in višjenivojske procese (metakognitivne in samouravnalne). Glede na to s tem je potrebno dopolniti obstoječe načine preverjanja znanja:

- (a) ustni /pisni izpiti, kolokviji, eseji oz. seminarske naloge, dnevniki (*log books*), praktična naloga oz. izdelek, projekt, reševanje realnih problemov, reševanje odprtih nalog (problemov), vrstniško ocenjevanje, portfolio, ipd.;
- (b) lahko tudi v deležih posameznih (preverljivih) študijskih dosežkov;
- (c) od 6-10 (pozitivno) oz. 1-5 (negativno) oz. opravi / ni opravi, ob upoštevanju Statuta UL in fakultetnih pravil.

Navedemo oz. izberemo tiste načine ocenjevanja, ki najbolj ustrezajo preverjanju študijskih dosežkov, ki smo jih navedli pri učni enoti (predmetu, modulu). Načini ocenjevanja se delijo tudi na diagnostično (npr. preverjanje znanja za vpis v določen študijski program), formativno (npr. sprotna povratna informacija študentu o njegovem napredku) in sumativno (zaključno) ocenjevanje.

20. Metode evalvacije kakovosti: npr. samoevalvacija. Študentska anketa, institucionalna samoevalvacija in zunanja evalvacija so naloga fakultete kot celote in jih ni treba zapisovati v posamezen učni načrt.

21. Sestavljaivec učnega načrta: naziv, ime in priimek sestavljavca.